

प्रेमालिङ्गनं, ज्ञौ, (प्रेमुणा यदालिङ्गनम्) इति हेन परिसङ्गः। नायकनायिकयोरालिङ्गनविशेषः। तल्लचार्यं यथा। नायककर्त्तं नायिकयैकपादेन वेदयित्वा द्वितीयं पादं तस्य जडोपरि स्थापयित्वा यदालिङ्गनं तत्। इति कामग्राहकम्। प्रेमी, [न] चि, (प्रेम अस्यासौति। इनिः।) प्रेमयुक्तः। ज्ञेहविशिष्टः। प्रेमशब्दादस्यर्थे इनप्रत्ययेन निष्ठम्। इति वाकरणम्। प्रेयसी, ज्ञौ, (स्वभवयोरतिशयेन प्रिया। प्रिय + ईयसुन्। “प्रियश्चिरेति।” १। ४। १५। इपि प्रादेशः। चियो दीप्।) प्रियतमा गारी। ततुपर्यायः। इयता २ काला ३ प्राणेश्च ४ वक्तव्या ५ प्रिया ६ छहयेश्च ७ प्राजसमा = प्रेषा ८ प्रयविनी १०। इति हेमचन्द्रः।

प्रेषान् [स] युं, (अयमनयोरतिशयेन प्रियः। प्रिय + ईयसुन्। प्रादेशः।) प्रतिः। ततुपर्यायः। इयतः २ कालः ३ प्राणेश्च ४ वक्तव्यः ५ प्रियः ६ छहयेश्च ७ प्राजसमः ८ प्रेषः ९ प्रयविनी १०। इति हेमचन्द्रः। अतिप्रिये, चि। इति जटाधरः।

प्रेषणं, ज्ञौ, (प्र + ईर् + चिच् + ल्लुट्।) प्रेषणम्। पाठान् इति भाषा। यथा, नेष्ठे। ३। ५५।

“धिक् चापले वृत्तिमवृत्तालं यत्प्रेरकाङ्गुशरलीभवन्त्या।”

प्रेरवा, ज्ञौ, (प्र + ईर् + चिच् + “रणासञ्ज्ञो युच्।” ३। ३। १०७। इति युच्।) चोदना। (यथा, मेषहृते। ७०।

“झीमटानां भवति विषला प्रेरवा चूर्चस्ति।”) पलभावना। विविरति यावत्। इति घम्मेदीपिका।

प्रेरितः, चि, (प्र + ईर् + क्तः।) प्रेवितः। यथा,— “ननुसकमिति ज्ञात्वा प्रियाये प्रेरितं मनः। मनस्त्रैव इमते इताः पार्विनिना वयम्।” इति प्राचीनाः।

प्रेतो [न] युं, (प्रकर्षेण ईर्तं इति। प्र + ईर् गतौ + “प्र ईरश्चोस्तु च।” उत्ता० ३। ११।) इति कलिपु तुष्णामच।) उत्तमः। इति विष्वाकांक्षीसुद्यासुकादित्तिः।

प्रेतैरी, ज्ञौ, (प्रकर्षेण ईर्तं इति। प्र + ईर् गतौ + “प्र ईरश्चोस्तु च।” उत्ता० ३। ११।) इति कलिपु तुष्णामच। “वनोरेच।” ४। १। ७। इति दीप् तुष्णामच।) नदी। इति विष्वाकांक्षीसुद्यासुकादित्तिः।

प्रेष, अं गतौ। इति कविकल्पहमः। (भौ०-पर०-वक०-संट्।)

प्रेषः, युं (प्र + ईर् + चन्।) प्रेषणम्। पौड़ा। इति जटाधरः।

प्रेषणं, ज्ञौ, (प्रेष + भावे ल्लुट्।) प्रेषणम्। यथा, “कानीयात् प्रेषये भवान् वास्यावान् वस्यावागमे। मिवसापदि कावे च भाष्याच विभवत्वये।” इति चापलवर्णयः।

प्रेवितं, चि, (प्रेष + क्तः।) प्रेरितम्। ततुपर्यायः। प्रस्तापितम् २ प्रतिश्चित्तम् ३ प्रतिष्ठतम् ४। इति हेमचन्द्रः। (यथा, देवीभागवते। १। १। ४। ६। “प्रेवितोऽहं महाभाग। शक्तेण त्वा विवदया। कथितं प्रसुता वज्र तद् भवीमि महामते।।”)

प्रेषः, चि, (अयमेवामतिश्चयेन प्रिय इति। प्रिय + ईर्तन्। प्रादेशः।) अतिश्चयप्रियः। इत्यमरः। ३। १। ११।

प्रेषाः, ज्ञौ, (प्रेष + टाप्।) प्रेयसौ। इति हेमचन्द्रः। ज्ञात्वा। इति ग्रन्थपत्रिका।

प्रेष्यः, चि, (प्र + ईर् + कर्मेणि यथत्।) इसः। इत्यमरः। २। १०। १७। (यथा, मनौ। ३। १५। ३। “प्रेष्यो यामस्य राज्यं कुनसौ इत्यावदनक्तः।”)

प्रेष्यवैयर्थः।

प्रेषः, युं, (प्र + ईर् + चन्।) “प्रादू-होषोपेष्येष्येषु।” ३। १। ८६। इत्यस्य वार्तिकोक्त्वा दृष्टिः।) लोपः। मर्हनम्। उच्चादः। प्रेषणम्। इति मेदिनी। चे, ६।

प्रेष्यः, युं, (प्र + ईर् + कर्मेणि यथत्।) “प्रादू-होषोपेष्येष्येषु।” ३। १। ८६। इत्यस्य वार्तिकोक्त्वा दृष्टिः।) प्रेषः। इत्यमरटीकायां भरतः। (यथा, कुमारे। ३। १५। ३। “चङ्गमं प्रेष्यमावै वः स्यावरं चरणाङ्गुतम्। विभक्तानुष्ठानं मन्त्रे द्विरूपमपि मे वपुः।”)

ज्ञौ, प्रेष्यस्य भावः। इसकमै। यथा, कथां सरित्वावगरे। ३०। १५।

“गवादिरचकान् पुञ्चान् भाष्यां कर्मकरीं निजाम्। तस्य ज्ञात्वा इहाभ्यर्थे प्रेष्यं कुञ्चुवास च।”)

प्रोक्तं, चि, (प्रकर्षेण उच्चर्ते क्तिः। प्र + चन् + क्तः।) कथितम्। प्रकर्षेणकोक्तम्। यथा,— “कल्परौशशुकप्रोक्तं निबन्धं भागवतं द्वयु।” इति श्रीभागवतम्।

प्रोक्तवृ, ज्ञौ, (प्र + उच्च सेचने + ल्लुट्।) वज्रार्थं प्रयुहनम्। इत्यमरः। ३। १७। १६। (यथा, महाभारते। ५। १७। १६।

“य इमे ब्राह्मणाः प्रोक्ता ममा वै प्रोक्तवृ गवाम्। यते प्रमाणं भवत; उताहो नेति वाचव।।” आहादुचितवंस्कारः। यथा, भागवते। ६। १। ८।

“कोदितः प्रोक्तवायाह दुर्मेतद्कर्मेकम्।”) वधः। सेचनम्। इति मेदिनी। चे, ६४। (यथा, मनुः। ५। ११। ८। “ब्रह्मस्तु प्रोक्तवृं श्रीर्णवूर्णवूर्ण धायवासवाम्। प्रचालनेन लक्ष्यानामङ्गः श्रीर्णवृं विद्ययते।”)

प्रोक्तिं, चि, (प्र + उच्च + क्तः।) निष्ठतम्। विकल्पः। इति मेदिनी। चे, ११६। यथार्थं मनैः संकलतमांसादि। यथा,— “भक्तयेत् प्रोक्तिं मांसं चाकृद्वास्यकाम्यया। देवे नियुक्तः आहे वा नियमे तु विवर्जयेत्।” वाराणसामिदानौलनप्रोक्तवापेचा नास्ति।

यथा, महाभारते।

“प्रारण्या; सर्वदैवताः प्रोक्तिः। सर्वश्चो व्यगः। अगस्त्येन पुरा राजन्। अगया येन पूज्यते।”

इति तिथादितस्वम्। प्रोक्तासमं, ज्ञौ, (प्र + उच्च + चन् + ल्लुट्।) मारणम्। इति हेमचन्द्रः। ३। १४।

प्रोक्तिभितं, चि, (प्र + उच्च + कर्मेणि त्वः।) लक्ष्यम्। यथा, श्रीभागवते। १। १। २।

“धर्मः प्रोक्तिभितकैतदोऽच परमो निर्मलै-वराणी वताम्।”

प्रोक्तं, ज्ञौ, (प्र + उच्च + ल्लुट्।) प्रवर्जनम्। लोपनम्। मोहा इति भावा। यथा,—

“प्रोक्तं नैवामपादेन इरिदो भवति भुवम्। वैरिताशकरं प्रोक्तं कवयं वशकारकम्।”

इति वैराण्यमवै वैरिताकालीकवचम्। प्रोक्तः, युं, (प्रकर्षेण अस्तते निहोवनादिकं प्राप्नोतीति। प्र + चन्द्रि गतौ + चन्। एषो-हरादिवात् अस्तु उत्तम्।) पतदृग्यहः।

पौराण इति भावा। यथा,—

“स्वादापमनकः प्रोक्तः कटकोलः पतदृग्यहः।” इति हारावली। ४०।

प्रोतं, ज्ञौ, (प्र + चन् स्फूतौ + क्तः।) यजादिलात् सम्पूर्णवास्तवम्। इति जटाधरः।

प्रोतं, चि, (प्र + चन् + क्तः।) यजादिलात् सम्पूर्णवास्तवम्। इति मेदिनी। चे, ३७।

स्फूतम्। (यथा, श्रीकर्त्तव्यरिते। १५। २५।

“वौरुभुमात्परिभ्यविभूत्यभवस्तु रमोहिभिः सह विजायिनस्य कामः।”

प्रोतं विभासुमिव चेतति रागसुचं शोमाचरुषितिचयं प्रसुरोचकार।”

गुणितम्। इति हेमचन्द्रः।

प्रोतोत्पादनं, ज्ञौ, (प्रोते स्फूते चति ग्रोनार्व वज्रावां वा उत्पादनं उत्तोक्तं उत्तालनं वा यत्।) वज्राङ्गुहिमम्। इति चिकार्ष-शेषः।

प्रोतुक्तः, युं, (प्रकर्षेण उत्पादतीति। प्र + उत् + चन् + चन्।) उत्पवित्रिः। तद्-पर्यायः। लिङ्गाङ्गुजः २ इडी ३ इटा पिङ्गा ५। इति ग्रन्थमाता।

प्रोतुपुंजः, चि, (प्रकर्षेण उत्पुंजः। प्र + उत् + चन् विकारिति चन्।) विक्षितम्। यथा,—

“ये वृद्धिंताः करिकपोलमदेन भङ्गः। प्रोतुपुंजपङ्गवरचः सुरभौषताङ्गाः।”

ते चाप्यतं विधिवशाहमयन्ति कालं निवेदु चाकैकुसुमेदु चरोलकेदु।”

इति भास्मिन्दैविकालः। प्रोतुपुंजाः, युं, (प्र + उत् + उत् + चन्।) ग्रन्थ-दोत्पादः। “कर्मसु तुकरप्रवय उत्पाद इति महः। कर्मसु दृष्ट्यनकारको भावः उत्पाद